

Sygn. akt KIO/KD 41/19

UCHWAŁA
KRAJOWEJ IZBY ODWOŁAWCZEJ
z dnia 10 maja 2019 r.

po rozpatrzeniu zastrzeżeń zgłoszonych w dniu 15 kwietnia 2019 r. do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych przez Zamawiającego:

3. Regionalna Baza Logistyczna
ul. Montelupich 3, 30-901 Kraków
działająca poprzez:
Wydział Techniki Lotniczej
3. Regionalnej Bazy Logistycznej
ul. Bohaterów Walk nad Bzurą, 99-300 Kutno

dotyczących informacji o wyniku kontroli uprzedniej KNZ/2/19/DKZP z dnia 2 kwietnia 2019 r.,
w przedmiocie zamówienia publicznego:

dostawa hangarów typu lekkiego dla statków powietrznych

Krajowa Izba Odwoławcza w składzie:

Przewodniczący: Marzena Teresa Ordysińska
Członkowie: Anna Osiecka
Anna Packo

wyraża następującą opinię:

zastrzeżenia Zamawiającego do Informacji o wyniku kontroli uprzedniej
Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych nie zasługują na uwzględnienie.

UZASADNIENIE

3. Regionalna Baza Logistyczna z siedzibą w Krakowie, działająca poprzez Wydział Techniki Lotniczej 3. Regionalnej Bazy Logistycznej z siedzibą w Kutnie (dalej: Zamawiający) przeprowadziło postępowanie w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa, którego przedmiotem jest dostawa hangarów typu lekkiego dla statków powietrznych. Zamówienie zostało udzielone z wolnej ręki — Zamawiający powołał się na art. 131h ust. 6 pkt 1 w zw. z art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1986 ze zm.; dalej: ustawa Pzp albo Prawo zamówień publicznych). Wartość zamówienia oszacowano na 24.388.575,93 zł (5.656.371 euro).

Po przeprowadzeniu kontroli doraźnej w zakresie legalności wyboru trybu zamówienia z wolnej ręki na podstawie art. 161 ust. 1 w związku z art. 165 ust. 1 Prawa zamówień publicznych, Prezes Urzędu Zamówień Publicznych (dalej: Prezes UZP albo Prezes Urzędu) na podstawie art. 166 ust. 1 Prawa zamówień publicznych, zarzucił Zamawiającemu:

- 1) naruszenie art. 131h ust. 6 pkt 1 w zw. z art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) oraz art. 7 ust. 1 i art. 131h ust. 1 ustawy Pzp poprzez zastosowanie trybu zamówienia z wolnej ręki bez zaistnienia ustawowych przesłanek, czym Zamawiający naruszył zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców oraz zasadę prymatu trybów przetargu ograniczonego i negocjacji z ogłoszeniem przy udzielaniu zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa;
- 2) naruszenie art. 17 ust. 2 ustawy Pzp poprzez niezłożenie przez Pana M.M. w formie pisemnej oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy Pzp, pomimo wykonywania czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego;
- 3) naruszenie art. 17 ust. 2 ustawy Pzp poprzez niezłożenie przez Pana A. W. w formie pisemnej oświadczenia o braku lub istnieniu wszystkich okoliczności, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy Pzp, pomimo wykonywania czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Prezes UZP przedstawił następujące uzasadnienie stwierdzonych naruszeń:

1) Uzasadnienie naruszenia art. 131h ust. 6 pkt 1 w zw. z art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) oraz art. 7 ust. 1 oraz art. 131h ust. 1 ustawy Pzp poprzez zastosowanie trybu zamówienia z wolnej ręki bez zaistnienia ustawowych przesłanek, czym Zamawiający naruszył zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców oraz zasadę prymatu trybów przetargu ograniczonego i negocjacji z ogłoszeniem przy udzielaniu zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa.

Na wstępie należy wskazać, iż zamówienie z wolnej ręki jest trybem szczególnym, stosowanym w sytuacjach, gdy zastosowanie innego, konkurencyjnego trybu postępowania, nie jest możliwe. Zgodnie bowiem z art. 66 ustawy Pzp zamówienie z wolnej ręki to tryb udzielenia zamówienia, w którym zamawiający udziela zamówienia po negocjacjach tylko z jednym wykonawcą. Z tego powodu jest to tryb, którego stosowanie ustawodawca dopuszcza tylko w szczególnych, wymienionych w ustawie Pzp przypadkach, których zamknięty katalog zawiera art. 67 ust. 1 ustawy Pzp. Zarówno Sąd Najwyższy (np. wyrok z dnia 6 lipca 2001 r., sygn. akt III RN 16/01), jak i Naczelny Sąd Administracyjny (np. wyrok z dnia 11 września 2000 r., sygn. akt II SA 2074/00) podkreślały, iż przepisy zezwalające na odstępianie od stosowania trybów podstawowych muszą być zawsze interpretowane ściśle, a lista przesłanek umożliwiających zastosowanie poszczególnych trybów ma charakter wyczerpujący. Podobnie w swoich orzeczeniach wywodził Europejski Trybunał Sprawiedliwości (wyrok z dnia 10 kwietnia 2003 r. C-20/01, C-28/01, wyrok z dnia 18 listopada 2004 r. C-126/03).

Zgodnie z art. 131h ust. 6 pkt 1 ustawy Pzp zamówienia w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa można udzielić w trybie zamówienia z wolnej ręki, jeżeli zachodzi co najmniej jedna z okoliczności określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a i b, pkt 8 i 9.

Z kolei zgodnie z art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy Pzp zamawiający może udzielić zamówienia w trybie z wolnej ręki, gdy dostawy, usługi lub roboty budowlane mogą być świadczone tylko przez jednego wykonawcę z przyczyn technicznych o obiektywnym charakterze, jeżeli nie istnieje rozsądne rozwiązanie alternatywne lub rozwiązanie zastępcze, a brak konkurencji nie jest wynikiem celowego zawężenia parametrów zamówienia.

Przyczyny techniczne, o których mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy Pzp, uzasadniające udzielenie zamówienia bez przeprowadzenia procedury konkurencyjnej określonego wykonawcy, muszą mieć charakter zasadniczy, tak by można było wykazać, że wykonanie zamówienia przez innego wykonawcę jest ze względów technicznych rzeczywiście niemożliwe, a nie tylko utrudnione, i że ta niemożliwość ma charakter nieprzewidywalny. Istnienie tylko jednego wykonawcy zdolnego do realizacji zamówienia musi być oczywiste i wynikać z obiektywnych, nie budzących wątpliwości faktów, nie zaś tylko z subiektywnego przekonania zamawiającego. Nie stanowi przesłanki pozwalającej na skorzystanie z trybu z wolnej ręki przekonanie zamawiającego, że proponowany przez niego wykonawca jest jedynym, który ze względu na szczególne zaufanie, doświadczenie i możliwości organizacyjne, jest w stanie wykonać zamówienie. Ponadto do wykazania, że zamówienie może być wykonane tylko przez jednego wykonawcę nie wystarczy sam fakt, że ma ono złożony charakter, tym bardziej gdy jego realizacja została rozłożona na dłuższy okres (por. orzeczenie ETS z dnia 14 września 2004 r. w sprawie C-385/02 Komisja przeciwko Republice Włoskiej, Zbiory orzecznictwa TE 2004 r., str. 1-08121) lub fakt, że przedmiotem zamówienia są

urządzenia o specyficznych cechach lub o specyficznych cechach ich montażu (por. orzeczenie ETS z dnia 2 czerwca 2005 r. w sprawie C-394/02 Komisja przeciwko Republice Greckiej, Zbiory orzecznictwa TE 2005 r., str. 1-04713).

Jednocześnie zgodnie z orzecznictwem E TS (sprawa C — 199/85 Komisja przeciwko Republice Włoch) dla prawidłowego zastosowania przepisu art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy Pzp nie jest wystarczające, że konkretny wykonawca jest zdolny do najbardziej efektywnej realizacji danego zamówienia. Zamawiający musi bowiem przede wszystkim wykazać, iż tylko i wyłącznie dany wykonawca jest w stanie w ogóle zamówienie wykonać. Konieczne jest zatem obiektywne ustalenie przez zamawiającego, czy w danej sytuacji, w odniesieniu do danego konkretnego zamówienia, istnieją inni, alternatywni wykonawcy, którzy mogliby potencjalnie zrealizować zamówienie. Wystarczy, że na rynku działają co najmniej dwa podmioty mogące wykonać zamówienie, aby możliwość zastosowania przedmiotowego trybu z przyczyn technicznych była wyłączona. Ciężar udowodnienia, że zaistniały podstawy do odstąpienia od procedury konkurencyjnej i udzielenia zamówienia z wolnej ręki ciąży na tym, kto wywodzi z tego skutki prawne, a więc na zamawiającym, który wszczyna takie postępowanie. Potwierdza to wyrok ETS z dnia 18 listopada 2004 r. w sprawie Komisja Wspólnot Europejskich przeciw Republice Federalnej Niemiec (C-126/03).

Uzasadniając przesłankę braku rozsądnych rozwiązań alternatywne lub rozwiązań zastępczych, oraz że brak konkurencji nie jest wynikiem celowego zawężania parametrów zamówienia, zamawiający musi dodatkowo wykazać, iż na rynku nie istnieją rozsądne rozwiązania równoważne tym, które zamierza zakupić. Jeżeli na rynku istnieje taki substytut danego zamówienia, który jednocześnie zaspakaja uzasadnione potrzeby zamawiającego, przesłanka ta nie zostanie spełniona. Przesłankę braku istnienia rozsądnych rozwiązań alternatywnych lub rozwiązań zastępczych należy odnosić bezpośrednio do przedmiotu zamówienia.

Natomiast motyw 50 preambuły do dyrektywy 2014/24/UE I odnosząc się do wykazania przesłanki braku istnienia rozsądnych rozwiązań alternatywnych lub rozwiązań zastępczych wskazuje, iż instytucje zamawiające odwołujące się do tego wyjątku powinny przedstawić powody braku racjonalnych rozwiązań alternatywnych lub zamiennych, takich jak wykorzystywanie alternatywnych kanałów dystrybucji, również poza państwem

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE.

członkowskim, w którym znajduje się instytucja zamawiająca lub rozważenie porównywalnych pod względem funkcjonalności robót budowlanych, dostaw lub usług.

W ocenie Prezesa Urzędu powyższe okoliczności, w przedstawionym stanie faktycznym, nie uzasadniały wszczęcia postępowania w trybie z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy Pzp.

Przepis art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy Pzp nie może znaleźć zastosowania w sytuacji, gdy na rynku obiektywnie rzecz biorąc istnieją inni wykonawcy zdolni zrealizować zamówienie, a sytuacja taka wystąpiła w okolicznościach stanu faktycznego postępowania będącego przedmiotem niniejszej kontroli — w wyjaśnieniach przekazanych do Urzędu Zamówień Publicznych Zamawiający wskazał, iż zakup pierwszych egzemplarzy hangarów typu lekkiego nastąpił w drodze konkurencyjnego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przeprowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego. Ponadto w przesłanym wniosku o kontrolę Wnioskodawca wskazał, iż dysponuje rozwiązaniem alternatywnym, posiadającym wszystkie cechy poszukiwane przez Zamawiającego i będącym konkurencyjnym cenowo. Tym samym należy stwierdzić, że na rynku występował więcej niż jeden podmiot oferujący hangary mogące spełnić wymagania Zamawiającego.

W związku z powyższym należy wskazać, że Zamawiający byłby w stanie uzyskać hangary typu lekkiego spełniające jego oczekiwania również poprzez przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia w jednym z trybów podstawowych dla zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa, przewidzianych w art. 131h ust. 1 ustawy Pzp, opisując przedmiot zamówienia w odpowiedni sposób, z uwzględnieniem wymaganych warunków technicznych.

Uzasadniając zastosowanie trybu zamówienia z wolnej ręki Zamawiający wskazał, że określając przedmiot zamówienia wymagał, aby strukturę hangaru typu lekkiego stanowiła stalowa konstrukcja nośna, produkowana przez kanadyjską firmę Norseman Structures, stosownie do wymogów określonych w karcie katalogowej, stanowiącej załącznik do poleceń nr 108 i 109 Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych. Tak sformułowany przez Zamawiającego wymóg nie stanowi jednak okoliczności technicznej o obiektywnym charakterze w rozumieniu art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy Pzp, a wskazuje jedynie na konieczność skorzystania z rozwiązania oferowanego przez konkretnego producenta przy realizacji zamówienia. Poprzez opisane działania Zamawiający dopuścił się ograniczenia konkurencji i celowego zawężenia parametrów zamówienia, redukując krąg wykonawców zdolnych do realizacji przedmiotowego zamówienia do przedsiębiorstwa Summit Polska S.A. — jedyne w Polsce autoryzowanego dealera przedsiębiorstwa Norseman Structures.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że mimo, iż Zamawiający argumentował zastosowanie trybu zamówienia z wolnej ręki obowiązkiem zakupu hangarów typu lekkiego opartych na stalowej konstrukcji nośnej, produkowanej przez kanadyjską firmę Norseman Structures, to ani w umowie 246/3RBL0g/03/2018, ani w warunkach taktyczno-technicznych hangaru typu lekkiego dla samolotu M-28 i warunkach taktycznotechnicznych hangaru typu lekkiego dla śmigłowca Mi-8, stanowiących załączniki nr 2 i 3 do ww. umowy, nie wskazał na obowiązek dostarczenia przez wykonawcę hangarów, w których zastosowano rozwiązania produkowane przez firmę Norseman Structures. W ww. dokumentach wskazano jedynie (w pkt

II.B.3 i II.B.5) na następujące wymogi w zakresie konstrukcji i poszycia hangarów: konstrukcja jest wykonana z profili metalowych, zabezpieczonych antykorozyjnie; pokrycie wykonane z materiałów lekkich, odpornych na działanie promieni UV, wody. Trwałość pokrycia hangaru co najmniej 10 lat, bez konieczności wymiany.

Odnosząc się do kolejnych przywoływanych przez Zamawiającego argumentów, takich jak konieczność ponownego szkolenia personelu do obsługi innego typu hangarów, potrzeba zapewnienia odrębnego serwisu pogwarancyjnego dla nowo zakupionych hangarów czy dążenie do unifikacji sprzętu wojskowego eksploatowanego w Siłach Zbrojnych RP, należy zauważyć, iż wskazane okoliczności mają jedynie charakter organizacyjny i nie uzasadniają zastosowania trybu zamówienia z wolnej ręki w oparciu o art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy Pzp. Powyższe potwierdziła także KIO w uchwale z dnia 2 kwietnia 2010 r. (sygn. KIO/KD 20/10) – od przyczyn technicznych należy odróżnić przyczyny organizacyjne i gospodarcze (...). Przyczyny organizacyjne same w sobie nie uzasadniają zastosowania trybu zamówienia z wolnej ręki.

Zamawiający wskazał również, że wybrany wykonawca dysponuje zdolnościami technicznymi zapewniającymi realizację ww. zamówienia, nie odnosząc się jednak szczegółowo do zakresu tych zdolności. Ponadto, jak już wyżej wskazano, nie stanowi przesłanki pozwalającej na skorzystanie z trybu z wolnej ręki przekonanie zamawiającego, że proponowany przez niego wykonawca jest jedynym, który ze względu na szczególne zaufanie, doświadczenie i możliwości organizacyjne, jest w stanie wykonać zamówienie. Wobec powyższego należy wskazać, że ww. okoliczność nie uzasadnia udzielenia zamówienia w trybie z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy Pzp.

W postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, które objęte zostało rzeczową kontrolą, podstawę wszczęcia postępowania w trybie z wolnej ręki stanowił również przepis art. 131h ust. 6 pkt 1 w zw. z art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy Pzp, zgodnie z którym zamawiający może udzielić zamówienia z wolnej ręki, jeżeli dostawy, usługi lub roboty budowlane mogą być świadczone tylko przez jednego wykonawcę z przyczyn związanych z ochroną praw wyłącznych wynikających z odrębnych przepisów – jeżeli nie istnieje rozsądne rozwiązanie alternatywne lub rozwiązanie zastępcze, a brak konkurencji nie jest wynikiem celowego zawężenia parametrów zamówienia.

Do udzielenia zamówienia na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy Pzp konieczne jest zatem spełnienie trzech przesłanek, pomiędzy którymi musi zachodzić związek przyczynowo-skutkowy:

- 1) istnienie praw wyłącznych;
- 2) istnienie jednego podmiotu zdolnego do realizacji zamówienia;
- 3) nieistnienie rozsądnych rozwiązań alternatywnych lub rozwiązań zastępczych, przy czym brak konkurencji nie jest wynikiem celowego zawężenia parametrów zamówienia.

W ocenie Prezesa Urzędu powyższe okoliczności, w przedstawionym stanie faktycznym, nie uzasadniały wszczęcia postępowania w trybie z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy Pzp.

Zamawiający wskazał, iż Wykonawca Summit Polska S.A. posiada prawa wyłączne do realizacji dostawy, serwisowania i konserwacji hangarów typu lekkiego stanowiących przedmiot ww. zamówienia, co jego zdaniem uzasadnia możliwość zastosowania trybu zamówienia z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy Pzp.

Oceniając słuszność przedstawionej przez Zamawiającego argumentacji należy odnieść się do uchwały Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 7 października 2014 r. (sygn. akt KIO/KD 89/14), w której wskazano, że udzielając zamówienia publicznego w trybie z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. b) zamawiający obowiązany jest wykazać, iż nie występuje sytuacja preferowania danej usługi lub produktu objętych ochroną wynikającą z praw wyłącznych, jeżeli inne produkty lub usługi mogą obiektywnie zaspokoić jego potrzeby. Do udzielenia zamówienia z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy nie wystarczy zatem by przedmiot zamówienia objęty był ochroną prawa wyłącznego (prawem autorskim). Zamawiający musi wykazać, iż wykonywanie zamówienia przez innego wykonawcę jest niemożliwe nie tylko ze względu na przysługującą danemu podmiotowi ochronę praw wyłącznych, ale że istnienie takich praw wyłącznych skutkuje koniecznością udzielenia zamówienia temu podmiotowi.

W przedmiotowej sprawie Zamawiający nie wykazał, iż istnienie praw wyłącznych powodowało konieczność realizacji zamówienia publicznego przez Wykonawcę Summit Polska S.A. Zamawiający wskazał jedynie, że ww. wykonawca jest wyłącznym autoryzowanym dealerem w Polsce przedsiębiorstwa Norseman Structures Inc., będącego producentem konstrukcji i poszycia hangarów będących przedmiotem zamówienia. Należy jednak zauważyć, że niniejsze zamówienie mogło być również zrealizowane przez innych wykonawców, oferujących hangary typu lekkiego spełniające warunki techniczne stawiane przez Zamawiającego oraz oparte na konstrukcji i poszyciu innego producenta. Wymóg dostarczenia hangarów opartych na konstrukcji i poszyciu ww. przedsiębiorstwa stanowi jedynie wyraz preferowania konkretnych rozwiązań przez Zamawiającego i nie uzasadnia udzielenia zamówienia w trybie zamówienia z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy Pzp.

Jedną z przesłanek udzielenia zamówienia w trybie z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) lub b) jest również nieistnienie rozsądnych rozwiązań alternatywnych lub rozwiązań zastępczych, przy czym brak konkurencji nie jest wynikiem celowego zawężenia parametrów zamówienia. Uzasadniając tę przesłankę Zamawiający musi wykazać, iż na rynku nie istnieją rozsądne rozwiązania równoważne tym, które zamierza zakupić. W przedmiotowej sprawie Zamawiający wyjaśnił jedynie, że w odniesieniu do kontrolowanego postępowania nie

istnieje alternatywne rozwiązanie umożliwiające realizację przedmiotowego zamówienia. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, nie sposób zgodzić się z twierdzeniem Zamawiającego. Jak już wskazano, Zamawiający udzielił zamówienia na dostawę hangarów typu lekkiego w trybie przetargu nieograniczonego przed ich wprowadzeniem do Sił Zbrojnych RP w 2011 r. Ponadto w przekazanym do Prezesa Urzędu wniosku o kontrolę podniesiono, że na rynku istnieje kilka podmiotów mogących dostarczyć odpowiednie hangary. Tym samym należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie istniały rozsądne rozwiązania alternatywne i zastępcze.

Uzasadniając udzielenie przedmiotowego zamówienia w trybie z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) ustawy Pzp Zamawiający wskazał również, że hangary typu lekkiego, będące przedmiotem ww. zamówienia, stanowią sprzęt wojskowy w rozumieniu S 2 pkt 12 Decyzji Nr 444/MON, wprowadzony do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej Poleceniami nr 108 i 109 Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych oraz eksploatowany stosownie do treści S 7 ust. 2 oraz S 3 ust. 2 Decyzji Nr 444/MON (zgodnie z którymi sprzęt wojskowy może być eksploatowany dopiero po wejściu w życie rozkazu (polecenia) w sprawie jego wprowadzenia do Sił Zbrojnych; sprzęt wojskowy podlega wprowadzeniu, po pozyskaniu go dla Sił Zbrojnych w wyniku pozytywnie zakończonej pracy rozwojowej i zatwierdzeniu orzeczenia o zakończeniu pracy rozwojowej przez Szefa Inspektoratu Uzbrojenia albo zrealizowanego zakupu zgodnie z planem modernizacji technicznej Sił Zbrojnych lub innej formy wejścia w posiadanie przez siły zbrojne albo modernizacji wprowadzonego wcześniej do Sił Zbrojnych sprzętu wojskowego).

Wskazane przez Zamawiającego regulacje nie uzasadniają udzielenia przedmiotowego zamówienia w trybie z wolnej ręki. W pierwszej kolejności należy wskazać, że nie zwalniają one Zamawiającego z obowiązku przestrzegania przepisów ustawy Pzp, w tym dotyczących przesłanek stosowania ww. trybu. Fakt wprowadzenia przedmiotowych hangarów typu lekkiego do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poleceniami Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych nie stanowi ani przyczyny technicznej o obiektywnym charakterze, ani przyczyny związanej z ochroną praw wyłącznych wynikających z odrębnych przepisów, a jest jedynie wynikiem realizacji obowiązków przewidzianych w Decyzji Nr 444/MON. Ponadto powyższe nie stanowi przeszkody do udzielenia zamówienia publicznego w jednym z trybów podstawowych — jak wskazał Zamawiający, przed wprowadzeniem hangarów do Sił Zbrojnych RP w 2011 r. przeprowadził postępowanie na ich dostawę w trybie przetargu nieograniczonego.

2) Uzasadnienie naruszenia art. 17 ust. 2 ustawy Pzp poprzez niezłożenie przez Pana M. M. w formie pisemnej oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy Pzp, pomimo wykonywania czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Z dokumentacji kontrolowanego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wynika, iż Pan płk M. M., pełniący rolę kierownika zamawiającego w 3. Regionalnej Bazie Logistycznej, upoważnił Pana ppłk A. W. do dokonywania czynności w przedmiotowym postępowaniu — za wyjątkiem czynności zatwierdzenia wniosków o przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia, powołania komisji przetargowej oraz zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego. Zgodnie z umową 246/3RBLog/03/2018 Pan płk M. M. był osobą reprezentującą Zamawiającego w momencie jej zawarcia i udzielił przedmiotowego zamówienia Wykonawcy Summit Polska S.A., na co wskazuje podpis złożony na stronie 9 ww. umowy.

Tym samym należy wskazać, iż Pan płk M. M. wykonywał czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego i stosownie do treści art. 17 ust. 2 ustawy Pzp powinien złożyć, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, w formie pisemnej oświadczenie o braku lub istnieniu okoliczności, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy Pzp, czego nie uczynił, co doprowadziło do naruszenia art. 17 ust. 2 ustawy Pzp.

3) *Uzasadnienie naruszenie art. 17 ust. 2 ustawy Pzp poprzez niezłożenie przez Pana A. W. w formie pisemnej oświadczenia o braku lub istnieniu wszystkich okoliczności, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy Pzp, pomimo wykonywania czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.*

Z dokumentacji kontrolowanego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wynika, iż Pan ppłk A. W. został upoważniony do dokonywania czynności w przedmiotowym postępowaniu w ww. zakresie i faktycznie tych czynności dokonywał (m.in. pismem z dnia 25 kwietnia 2018 r. zaprosił do negocjacji Wykonawcę Summit Polska S.A.). Tym samym należy wskazać, iż Pan ppłk A. W., stosownie do treści art. 17 ust. 2 ustawy Pzp powinien złożyć, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, w formie pisemnej oświadczenie o braku lub istnieniu okoliczności, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy Pzp, czego nie uczynił. Pan ppłk A. W. złożył jedynie oświadczenie na podstawie art. 17 ust. 2a ustawy Pzp, które swym zakresem nie obejmowało wszystkich okoliczności, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy Pzp (brak odniesienia do art. 17 ust. 1 pkt 1 i 5 ustawy Pzp, zgodnie z którymi osoby wykonujące czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia podlegają wyłączeniu, jeżeli ubiegają się o udzielenie tego zamówienia lub zostały prawomocnie skazane za przestępstwo popełnione w związku z postępowaniem o udzielenie zamówienia, przestępstwo przekupstwa, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych). Powyższe doprowadziło do naruszenia art. 17 ust. 2 ustawy Pzp.

Zamawiający nie zgodził się z powyżej opisanymi stwierdzeniami naruszeń przepisów ustawy i w dniu 15 kwietnia 2019 r. złożył zastrzeżenia od wyniku kontroli doraźnej.

Zamawiający w zastrzeżeniach od wyniku kontroli doraźnej podtrzymał dotychczasowe stanowisko, iż zaistniała sytuacja dawała podstawę do wszczęcia postępowania w trybie zamówienia z wolnej ręki na podstawie art. 131h ust. 6 pkt 1 w zw. z art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) ustawy Pzp.

Zamawiający w zastrzeżeniach zarzucił Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych:

- 1) *naruszenie art. 131h ust. 6 pkt 1 w zw. z art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) ustawy Pzp poprzez ich błędne zastosowanie, wyrażające się w przyjęciu, że okoliczność, iż hangary lotnicze typu lekkiego, stanowiące przedmiot ww. zamówienia, muszą być wyposażone w stalową konstrukcję nośną produkowaną przez kanadyjską firmę Norseman Structures, z antykorozyjnym systemem Viper Steel, nie stanowi podstaw do przyjęcia, że dostawa przedmiotowych hangarów typu lekkiego, może być zrealizowana przez jednego wykonawcę z przyczyn technicznych o obiektywnym charakterze w sytuacji, gdy przedsiębiorstwo Summit Polska S.A. było wyłącznym autoryzowanym dealerem w Polsce przedsiębiorstwa Norseman Structures Inc., a w dacie wyboru przez Zamawiającego trybu prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego brak było wprowadzonych do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej innych modeli hangarów typu lekkiego, przeznaczonych dla statków powietrznych typu M-28 i Mi-8, oraz poprzez błędne przyjęcie, że okoliczność, iż dany wykonawca jest jedynym podmiotem mogącym dystrybuować przedmiot dostawy na terenie Rzeczypospolitej Polskiej nie jest okolicznością determinującą zastosowanie trybu zamówienia z wolnej ręki;*
- 2) *naruszenie art. 29 ust. 2 ustawy Pzp w zw. z S 7 ust. 2 Decyzji Nr 444/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie zasad wprowadzania do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej sprzętu wojskowego oraz wycofywania sprzętu wojskowego nieodpowiadającego wymaganiom wojska poprzez przyjęcie, że postulat opisywania przedmiotu zamówienia w sposób nie utrudniający uczciwej konkurencji ma prymat nad uzasadnionym interesem oraz rzeczywistymi potrzebami Zamawiającego, których granice w ramach prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego były wyznaczone koniecznością pozyskania w roku budżetowym 2018 sprzętu wojskowego w postaci hangarów typu lekkiego do statków powietrznych typu M-29 i Mi-8, które mogły być wykorzystywane w Siłach Zbrojnych RP, a więc były wprowadzone do Sił Zbrojnych RP na podstawie odpowiednich rozkazów (poleceń);*
- 3) *naruszenie art. 131g ust. 5 ustawy Pzp poprzez jego niezastosowanie i nieprzyjęcie przez podmiot prowadzący kontrolę, że z uwagi na szczególny charakter przedmiotu zamówienia Zamawiający mógł dokonać opisu przedmiotu zamówienia bez wskazywania dopuszczalności rozwiązań równoważnych;*

- 4) *naruszenie art. 67 ustawy Pzp poprzez przyjęcie, że badanie przez Zamawiającego wyrażonych we wskazanym przepisie przesłanek udzielenia zamówienia w trybie z wolnej ręki musi być dokonywane nie w oparciu o stan istniejący w dacie wyboru trybu, ale w oparciu o hipotetyczny stan faktyczny, jaki może potencjalnie zaistnieć w przyszłości;*
- 5) *naruszenie art. 67 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie przez organ prowadzący kontrolę doraźną, że udzielenie zamówienia publicznego w ramach kontrolowanego postępowania, z uwagi na specyficzny charakter przedmiotu dostawy, było uzasadnione tym, że z powodu wyłączności przedsiębiorstwa Summit Polska S.A. na dystrybucję na terenie RP produktów firmy Norseman Structures zmiana wykonawcy prowadziłaby do konieczności zmiany typu stosowanych przez Wojsko Polskie hangarów, skutkowałaby niekompatybilnością techniczną oraz wyłączałaby możliwość rzeczywistego eksploataowania nabytych produktów w związku z brakiem ich wprowadzenia do Sił Zbrojnych RP;*
- 6) *naruszenie art. 17 ust. 2 w zw. z art. 2 pkt 7a ustawy Pzp poprzez przyjęcie, że Pan płk M. M. objęty był obowiązkiem wynikającym z treści ww. przepisu, w sytuacji, gdy nie podejmował on w toku kontrolowanego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego jakichkolwiek czynności, które mogłyby zostać ocenione jako czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia w rozumieniu art. 17 ust. 1 i 2 ustawy Pzp;*
- 7) *błąd w ustaleniach faktycznych, wyrażający się w przyjęciu przez Prezesa Urzędu, że Pan płk M. M. nie złożył w formie pisemnej oświadczenia o istnieniu lub braku istnienia okoliczności, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy Pzp, w sytuacji gdy przedmiotowe oświadczenie zostało złożone, a przyczyną jego niezłączenia do protokołu kontrolowanego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego było przyjęcie przez Zamawiającego, iż Pan płk M. M. nie miał obowiązku składania przedmiotowego oświadczenia, wobec braku podejmowania faktycznych czynności w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.*

Ponadto Zamawiający przyznał, iż oświadczenie, o którym mowa w art. 17 ust. 2 ustawy Pzp, zostało złożone przez Pana ppłk A. W. w ograniczonym zakresie, tj. bez uwzględnienia okoliczności, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 5 ustawy Pzp. Jednocześnie Zamawiający wskazał, że Pan ppłk A.W. oraz Pan płk M. M. nie podlegali wyłączeniu ze względu na okoliczności wskazane w art. 17 ust. 1 ustawy Pzp i przesłał kopie oświadczeń, o których mowa w art. 17 ust. 2 ustawy Pzp, złożonych przez Pana płk M. M. oraz Pana ppłk A.W..

Z uwagi na powyższe, Zamawiający wnosil o stwierdzenie braku naruszeń, które miały wpływ na wynik postępowania i zaniechanie wydawania zaleceń pokontrolnych.

Prezes UZP nie zgodził się z powyższą argumentacją Zamawiającego i podtrzymał naruszenia stwierdzone w Informacji o wyniku kontroli doraźnej z dnia 2 kwietnia 2019 r. W konsekwencji zgodnie z treścią art. 167 ust. 2 Prawa zamówień publicznych, zastrzeżenia Zamawiającego zostały w dniu 29 kwietnia 2019 r. przekazane do zaopiniowania przez Krajową Izbę Odwoławczą.

Krajowa Izba Odwoławcza

po zapoznaniu się z dokumentacją zgromadzoną w sprawie ustaliła, co następuje:

Izba stwierdziła, iż w toku kontroli właściwie ustalono i przedstawiono stan prawny i faktyczny sprawy – ustalenia Prezesa UZP w tym zakresie Izba przyjmuje za własne. Izba podzieliła w całości stanowisko Prezesa UZP co do naruszeń stwierdzonych w Informacji o wyniku kontroli z dnia 2 kwietnia 2019 r.

Skład orzekający w całości zgodził się z argumentacją Prezesa UZP odnośnie naruszenia przez Zamawiającego art. 131h ust. 6 pkt 1 w zw. z art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) oraz art. 7 ust. 1 i art. 131h ust. 1 Prawa zamówień publicznych poprzez zastosowanie trybu zamówienia z wolnej ręki bez zaistnienia ustawowych przesłanek, czym Zamawiający naruszył zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców oraz zasadę prymatu trybów przetargu ograniczonego i negocjacji z ogłoszeniem przy udzielaniu zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa. Nie wymaga powtarzania wywód Prezesa UZP o wyjątkowości trybu zamówienia z wolnej ręki i konieczności zaistnienia przesłanek do jego zastosowania. Zamawiający nie wykazał żadnych obiektywnych przesłanek zastosowania trybu z wolnej ręki.

Po pierwsze, Zamawiający określając przedmiot zamówienia wymagał, aby strukturę hangaru typu lekkiego stanowiła stalowa konstrukcja nośna, produkowana przez kanadyjską firmę Norseman Structures, stosownie do wymogów określonych w karcie katalogowej, stanowiącej załącznik do poleceń nr 108 i 109 Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych. Rację ma Prezes UZP, że powoływanie się na konieczność skorzystania z rozwiązania oferowanego przez konkretnego producenta przy realizacji zamówienia prowadzi do ograniczenia konkurencji i celowego zawężenia parametrów zamówienia. Zamawiający nie wskazał żadnej okoliczności technicznej o obiektywnym charakterze w rozumieniu art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) Prawa zamówień publicznych, która mogłaby przemawiać za zastosowaniem trybu z wolnej ręki. Zamawiający nie podał w istocie żadnych przekonujących powodów, dla których hangary lotnicze typu lekkiego, stanowiące przedmiot kontrolowanego zamówienia, muszą być wyposażone w stalową konstrukcję nośną produkowaną przez kanadyjską firmę Norseman Structures, z antykorozyjnym systemem Viper Steel. Z argumentacji Zamawiającego nie sposób wywnioskować, dlaczego „zmiany typu stosowanych przez Wojsko Polskie hangarów, skutkowałoby niekompatybilnością techniczną”. Sama okoliczność,

że Zamawiający użytkuje hangary określonego typu, nie może przesądzać o konieczności nabywania hangarów tego samego typu.

Zamawiający powoływał się również na przepis art. 131h ust. 6 pkt 1 w zw. z art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. b) Prawa zamówień publicznych, zgodnie z którym zamawiający może udzielić zamówienia z wolnej ręki, jeżeli dostawy, usługi lub roboty budowlane mogą być świadczone tylko przez jednego wykonawcę z przyczyn związanych z ochroną praw wyłącznych wynikających z odrębnych przepisów — jeżeli nie istnieje rozsądne rozwiązanie alternatywne lub rozwiązanie zastępcze, a brak konkurencji nie jest wynikiem celowego zawężenia parametrów zamówienia. Zamawiający wskazał, iż Wykonawca Summit Polska S.A. posiada prawa wyłączne do realizacji dostawy, serwisowania i konserwacji hangarów typu lekkiego stanowiących przedmiot ww. zamówienia, co jego zdaniem uzasadnia możliwość zastosowania trybu zamówienia z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. b) Prawa zamówień publicznych. Jednak zaistnienia tejże przesłanki Zamawiający również nie wykazał – Zamawiający wskazał jedynie, że ww. wykonawca jest wyłącznym autoryzowanym dealerem w Polsce przedsiębiorstwa Norseman Structures Inc., będącego producentem konstrukcji i poszycia hangarów będących przedmiotem zamówienia. Skład orzekający zgadza się z Prezesem UZP, że przedmiotowe zamówienie może być również zrealizowane przez innych wykonawców, oferujących hangary typu lekkiego spełniające warunki techniczne stawiane przez Zamawiającego oraz oparte na konstrukcji i poszyciu innego producenta. W konsekwencji Prezes UZP słusznie stwierdził, że wymóg dostarczenia hangarów opartych na konstrukcji i poszyciu ww. przedsiębiorstwa stanowi jedynie wyraz preferowania konkretnych rozwiązań przez Zamawiającego i nie uzasadnia udzielenia zamówienia w trybie zamówienia z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. b) Prawa zamówień publicznych.

Po drugie, Zamawiający podnosił, że wybrany wykonawca dysponuje zdolnościami technicznymi zapewniającymi realizację ww. zamówienia, nie odnosząc się jednak szczegółowo do zakresu tych zdolności. Izba podzieliła stanowisko Prezesa UZP, że subiektywne przekonanie Zamawiającego, że tylko jeden określony wykonawca może zrealizować zamówienie, a Zamawiający ma do niego zaufanie, nie stanowi przesłanki pozwalającej na skorzystanie z trybu z wolnej ręki.

Po trzecie, jedną z przesłanek udzielenia zamówienia w trybie z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) lub b) jest brak istnienia rozwiązań alternatywnych lub rozwiązań zastępczych, przy czym brak konkurencji nie może być wynikiem celowego zawężenia parametrów zamówienia. Zamawiający wyjaśnił jedynie, że w odniesieniu do kontrolowanego postępowania nie istnieje alternatywne rozwiązanie umożliwiające realizację przedmiotowego zamówienia. Trudno podzielić takie stanowisko Zamawiającego, skoro Zamawiający udzielił zamówienia na dostawę hangarów typu lekkiego w trybie przetargu nieograniczonego przed ich wprowadzeniem do Sił Zbrojnych RP w 2011 r.

Należy podkreślić, że sam Zamawiający uzasadniał konieczność nabycia hangarów konkretnego producenta okolicznością, że „w dacie wyboru przez Zamawiającego trybu prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego brak było wprowadzonych do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej innych modeli hangarów typu lekkiego przeznaczonych dla statków powietrznych typu M-28 i Mi-8” oraz brakiem prowadzenia postępowania na dostawę takich hangarów (zastrzeżenia Zamawiającego do wyniku kontroli, str. 2 i nn.). Oznacza to, że sam Zamawiający dopuszcza możliwość nabycia hangarów po przeprowadzeniu postępowania w trybie konkurencyjnym.

Uzasadniając udzielenie przedmiotowego zamówienia w trybie z wolnej ręki na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) Prawa zamówień publicznych Zamawiający podnosił, że hangary typu lekkiego, będące przedmiotem ww. zamówienia, stanowią sprzęt wojskowy w rozumieniu § 2 pkt 12 Decyzji Nr 444/MON, wprowadzony do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej Poleceniami nr 108 i 109 Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych oraz eksploatowany stosownie do treści § 7 ust. 2 oraz § 3 ust. 2 Decyzji Nr 444/MON (zgodnie z którymi sprzęt wojskowy może być eksploatowany dopiero po wejściu w życie rozkazu (polecenia) w sprawie jego wprowadzenia do Sił Zbrojnych; sprzęt wojskowy podlega wprowadzeniu, po pozyskaniu go dla Sił Zbrojnych w wyniku pozytywnie zakończonej pracy rozwojowej i zatwierdzeniu orzeczenia o zakończeniu pracy rozwojowej przez Szefa Inspektoratu Uzbrojenia albo zrealizowanego zakupu zgodnie z planem modernizacji technicznej Sił Zbrojnych lub innej formy wejścia w posiadanie przez siły zbrojne albo modernizacji wprowadzonego wcześniej do Sił Zbrojnych sprzętu wojskowego).

Słusznie uznał Prezes UZP w toku kontroli, że przywołane przez Zamawiającego regulacje nie uzasadniają udzielenia przedmiotowego zamówienia w trybie z wolnej ręki. W pierwszej kolejności należy wskazać, że nie zwalniają one Zamawiającego z obowiązku przestrzegania przepisów Prawa zamówień publicznych, w tym dotyczących przesłanek stosowania ww. trybu. Fakt wprowadzenia przedmiotowych hangarów typu lekkiego do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poleceniami Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych nie stanowi ani przyczyny technicznej o obiektywnym charakterze, ani przyczyny związanej z ochroną praw wyłącznych wynikających z odrębnych przepisów, a jest jedynie wynikiem realizacji obowiązków przewidzianych w Decyzji Nr 444/MON. Ponadto powyższe nie stanowi przeszkody do udzielenia zamówienia publicznego w jednym z trybów podstawowych – jak wyżej już wskazano, Zamawiający, przed wprowadzeniem hangarów do Sił Zbrojnych RP w 2011 r. przeprowadził postępowanie na ich dostawę w trybie przetargu nieograniczonego. Opis cech przedmiotu zamówienia w kontrolowanym postępowaniu nie wskazuje na wyjątkowość dostawy – opis parametrów hangarów ograniczał się do wymogów w zakresie konstrukcji i poszycia hangarów (konstrukcja jest wykonana z profili metalowych, zabezpieczonych antykorozyjnie; pokrycie wykonane z materiałów lekkich, odpornych na

działanie promieni UV, wody; trwałość pokrycia hangaru co najmniej 10 lat, bez konieczności wymiany – opis w warunkach taktyczno-technicznych hangaru typu lekkiego dla samolotu M-28 i warunkach taktyczno-technicznych hangaru typu lekkiego dla śmigłowca Mi-8, stanowiących załączniki nr 2 i 3 do ww. umowy, pkt II.B.3 i II.B.5).

Po czwarte, inne przesłanki, na które powoływał się Zamawiający, są wyłącznie przesłankami organizacyjnymi (konieczność ponownego szkolenia personelu do obsługi innego typu hangarów, potrzeba zapewnienia odrębnego serwisu pogwarancyjnego dla nowo zakupionych hangarów czy dążenie do unifikacji sprzętu wojskowego eksploatowanego w Siłach Zbrojnych RP).

Gdyby zaakceptować stanowisko Zamawiającego, to należałoby dojść do wniosku, że do momentu przeprowadzenia nowego postępowania na dostawę hangarów, Zamawiający może, w trybie z wolnej ręki, zawierać umowy z wolnej ręki na dostawę hangarów określonego typu, który już Zamawiający posiada, praktycznie bez żadnych ograniczeń i zachowania przesłanek ustawowych. Powyższe jest sprzeczne z przepisami Prawa zamówień publicznych i Izba w całości podzieliła stanowisko Prezesa UZP odnośnie braku przesłanek do zastosowania trybu z wolnej ręki.

Odnośnie naruszenia art. 17 ust. 2 Prawa zamówień publicznych poprzez niezłożenie przez dwie osoby wskazane w informacji o wyniku kontroli w formie pisemnej oświadczenia o braku lub istnieniu wszystkich okoliczności, o których mowa w art. 17 ust. 1 Prawa zamówień publicznych, pomimo wykonywania czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, Izba zgodziła się z Prezesem UZP osoby te powinny złożyć, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, w formie pisemnej odpowiednie oświadczenia. Do zastrzeżeń Zamawiającego z dnia 15 kwietnia 2019 r. zostały załączone oświadczenia wskazanych osób, co świadczy o próbie naprawienia uchybienia. Izba nie dopatrzyła się żadnych błędów w ustaleniach faktycznych, poczynionych przez Prezesa UZP w toku kontroli odnośnie naruszenia art. 17 ust. 2 Prawa zamówień publicznych. Słusznie Prezes UZP wskazał, że w postępowaniu kontrolnym powinna zostać przedstawiona pełna dokumentacja postępowania.

Należy podkreślić, że zasady stosowania trybu z wolnej ręki zostały ustalone na poziomie prawa unijnego i wewnętrzne regulacje resortowe nie mogą ich znosić obowiązku stosowania trybów zgodnie z wymaganiami.

Reasumując, Izba podzieliła stanowisko Prezesa UZP odnośnie stwierdzonych naruszeń.

Wobec powyższego Krajowa Izba Odwoławcza wyraziła opinię jak w sentencji uchwały.

Przewodniczący:

.....

Członkowie:

.....

.....